

فصل چهارم : مأموریت‌ها

ماده ۳۱) اعزام اعضای هیأت علمی دانشگاه به طور موقت به مؤسسه یا مؤسسات عالی آموزشی - پژوهشی و درمانی داخل یا خارج از کشور یا به وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی و غیردولتی طرف قرارداد و مؤسسات عام‌المنفعه مستقل مندرج در جداول بودجه کل کشور و سازمان‌های بین‌المللی که دولت جمهوری اسلامی ایران عضویت آنها را پذیرفته یا سازمانهایی که دولت جمهوری اسلامی ایران شرکت در آنها را مقتضی بداند و همچنین مبادله اسناد و دانشیار با سایر دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی و یا مؤسسات عالی آموزشی - پژوهشی و درمانی داخلی و خارجی مجاز است.

ماده ۳۲) رئیس دانشگاه می‌تواند اعضای هیأت علمی خود را به دانشگاهها یا سایر مؤسسات مرتبط داخل و خارج از کشور یا وزارتخانه‌ها یا مؤسسات دولتی یا مؤسسات عام‌المنفعه مستقل و سایر مؤسسات مرتبط داخل و خارج از کشور که با آنها قرارداد همکاری منعقد خواهد کرد برای مدتی که در قرارداد ذکر خواهد شد اعزام نماید. **نهمه)** پرداخت حق الزحمه مندرج در قرارداد و هزینه رفت و برگشت به این دسته از اعضای هیأت علمی بلامانع خواهد بود.

ماده ۳۳) آن عده از اعضای هیأت علمی که به پیشنهاد دولت و یا مراجع خارج از دانشگاه به عنوان کارشناس یا مأمور به سازمان‌های بین‌المللی به خارج از کشور اعزام می‌شوند مشمول مفاد این مقررات خواهند بود. **نهمه)** در این‌گونه موارد هیچگونه وجهی در ایام مأموریت به عضو از سوی دانشگاه پرداخت نمی‌گردد و پرداخت حقوق و مزایای فرد به عهده ارگان پیشنهاد دهنده است، چنانچه کسور بازنشستگی (اعم از سهم مستخدم و سهم دانشگاه) در مدت مأموریت از سوی عضو پرداخت گردد، مدت مذکور جزء سابقه خدمتی در زمان بازنشستگی وی محسوب می‌گردد.